



REMISSYTTRANDE

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

N2013/602/E

**Remissyttrande över Energimyndighetens rapport Implementering av artikel 7 i
Energieffektiviseringsdirektivet (2012/27/EU)**

Svebio, Svenska Bioenergiföreningen, har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerade rapport och vill framhålla följande:

Energieffektiviseringsdirektivet är en del av EU:s samlade klimat- och energistrategi, och direktivets syfte är att ange ett regelverk som ska hjälpa medlemsstaterna att uppnå effektiviseringsmålet på 20 procent till 2020.

Tyvärr är direktivet inte alltid lätt att tolka och tillämpa, och artikel 7 är ett bra exempel på detta. Istället för att förlita sig på generella styrmedel och marknadslösningar har EU en tendens att införa krångliga regleringar med starka inslag av planekonomisk styrning.

Enligt Svebios uppfattning styrs energi- och klimatpolitiken bäst med långsiktiga generella styrmedel enligt principen att förorenaren ska betala för sin miljöbelastning. Energieffektivisering kommer därefter att genomföras i den utsträckning den är ekonomiskt motiverad för hushåll och företag. För att underlätta för marknadens aktörer att genomföra lönsamma effektiviseringar kan det behövas informationsinsatser, vilka därför kan vara mycket kostnadseffektiva för staten.

Viktig med samlad syn på effektivisering och klimatteffekter

Energi- och klimatpolitiken måste ses som en helhet, och de olika styrmedlen måste samverka. Effektiviseringen kan inte ses isolerad. Direktivet talar exempelvis uttryckligen om "såld energi", en parallell till de svenska nybyggnadsreglerna, som utgår från "inköpt energi". Här finns en uppenbar risk för suboptimering orsakad av styrmedlens utformning. En värmepump som kräver mindre mängd inköpt energi värderas högre än en pelletsamin som kräver inköp av fler kilowattimmar bränsle. Detta bortsett från om värmepumpen för sin elförbrukning kräver en större insats av primärenergi, och bortsett från att den slutliga energianvändningen i huset (värmeförluster mm) är densamma. Energieffektivisering är i olika grad angelägen beroende på hur energi framställs. Ett exempel är att man inte behöver effektivisera användningen av varmvatten producerat av solfångare sommartid. Energieffektivisering är alltså inget självändamål. Det är däremot reducerade klimatgasutsläpp.

Målet för svensk effektivisering enligt direktivet

Vi stödjer målet att Sverige för uppfyllelse av direktivets artikel 7 bör redovisa en effektivisering på 75,6 TWh för 2014 - 2020, beräknat som kumulativ effekt. Vi är övertygade om att effektiviseringen



REMISSYTTRANDE

under perioden kan bli större, främst som effekt av de höga svenska energi- och koldioxidskatterna, men ser inget skäl att anta ett högre mål för den svenska redovisningen enligt direktivet.

Rapportens syn på skatteeffekter

Rapporten underskattar effektiviseringseffekten av energi- och koldioxidskatterna genom att enbart bokföra dessa icke-kumulativt. Det innebär, som framgår av resonemanget i avsnitt 5.1, att man till 100 procent ser skatteeffekterna som engångseffekter och inte som bestående effekter i ekonomin. I kontrast till detta räknas effekterna av frivilliga avtal som kumulativa, dvs de åtgärder som vidtas som en följd av att energibolagen informerar sina kunder anses ha varaktig effekt, medan åtgärder som samma kunder vidtagit på grund av höga energipriser orsakade av beskattning inte anses ha någon varaktig effekt alls. Vi finner att dessa antaganden är orimliga. Det verkar som om man räknat på samma sätt beträffande effekterna av kommunal energirådgivning och informationsåtgärder i näringslivet (energikartläggningscheckar och PFE).

Analysen innebär att man undervärderar skatteinstrumentet som styrmedel och övervärderar informationsinsatser av myndigheterna.


Som en följd av den låga värderingen av skatteeffekter föreslår man inte heller några skärpningar av beskattningen. Enligt Svebios uppfattning borde man tvärtom överväga att utveckla energi- och koldioxidbeskattningen som instrument. En åtgärd kan vara att höja koldioxidskatten i transportsektorn, en annan att helt avskaffa rabatten på energi- och koldioxidskatten för industrin utanför den handlande sektorn.


Energieffektivisering i näringslivet

I rapporten föreslås ett utvidgat program för att stimulera energieffektivisering i näringslivet: en fortsättning på PFE, som regering och riksdag just avskaffat, ett "PFE light" och ett utvidgat system med energikartläggningscheckar. Vi delar bedömningen att det finns stora möjligheter att effektivisera energianvändningen i industrin, och vi tror att de föreslagna åtgärderna kan vara kostnadseffektiva i samverkan med generella styrmedel som skatter och utsläppshandel.

Det är samtidigt förvånande att rapporten inte tar upp den skattehöjning som införs för näringslivet utanför den handlande sektorn 1 januari 2015. I samband med denna skattehöjning ges ett öskt tillfälle att övertyga de berörda företagen om att vidta effektiviseringsåtgärder och byta från fossila till förnybara bränslen. Skattehöjningen bör också ge ett tydligt utslag för energieffektiviseringen i industrin, och bör därför också tas med i den svenska redovisningen enligt artikel 7.

Svenska Bioenergiföreningen


Gustav Melin
Vd


Kjell Andersson
Näringspolitisk handläggare